

[Aksel Larsen.]

været forkerte, fordi de lagde Byrderne ved Kriseforanstaltningerne for Landbrugere paa de forkerte Skuldre. Jeg vil imidlertid bemærke, at det er Arbejderne, der gennem deres Bidrag til deres Arbejdsløshedskasser yder, jeg tror op imod 50 Mill. Kr. om Aaret til Hjælp til sig selv, og, mig bekendt, er der ikke Tale om, at f. Eks. Landbrugere eller ligestillede paa den Maade bidrager til Afhjælpning af Nøden i daarlige Tider. Man har ganske vist nu begyndt at stille ekstra Krav til Fiskerne i den Retning, Krav, hvis Berettigelse jeg ikke forstaar, men de Befolkingskredse, hvis Interesser det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen i særlig Grad maa formodes at varetage, vilde vist betakke sig for en „Præferencestilling“, der paalagde dem saa store Kontingentbyrder, som Arbejderne har maattet bære.

Jeg er naturligvis en Modstander af det, det ærede Medlem Hr. Victor Larsen har antydnet, at Hjælpen til Rentenyderne bør ydes efter Skøn. Jeg synes ikke, der kan være Tvivl om, at de trænger til denne Hjælp.

Jeg synes ogsaa, man let kan blive enig om, at da alt andet end Brændsel ogsaa er steget, er Hjælpen alt for beskedne, og der kunde være Grund til, hvis ikke Regeringen omgaas med Planer af den Art, jeg har spurgt om, at forhøje denne Hjælp yderligere. Jeg bemærker med det samme, at det vil afhænge af det Svar, vi faar, og af Udvalgsbetænkningen, som til sin Tid kommer, om vi vil forbeholde os at stille Ændringsforslag om Forhøjelse af det Beløb, der er Tale om.

Jeg vil samtidig benytte Lejligheden til at bemærke, at jeg ikke tror, man skal udbetale Hjælpen i Naturalia eller gennem Anvisninger og lignende, men at man skal have saa megen Tillid til de Folk, det drejer sig om, at de nok er i Stand til at administrere dette ganske beskedne Beløb.

Jeg skal slutte med disse Bemærkninger, som faar være nok ved første Behandling. Jeg skal sige, vi er meget glade over, at Forslaget er kommet frem. Vi anser det for utilstrækkeligt; vi anser det for mangelfuldt; vi anser det imidlertid alligevel for et meget stort Fremskridt, og vi haaber, som sagt, at det skal danne Indledning til en social Lovgivning fra Regeringens Side, som virkelig gør den Dagsorden til Sandhed, som man har haft den Dristighed at vedtage her i Dag, nemlig at Regeringen skulde have holdt sine Valglofter.

Svend E. Johansen: Jeg finder det nødvendigt her ved første Behandling af

Forslaget til Lov om Ydelse af Brændselshjælp at begrunde min Stilling til de sociale Understøttelser i al Almindelighed og derunder ogsaa det nuværende Forslag, der behandles.

Forholdet er jo det, at hele den sociale Understøttelse, saadan som vi kender den, og saaledes som det offentlige Aar efter Aar bliver spændt haardere og haardere for for at kunne yde de nødvendige Midler dertil, er betinget af de eksisterende uretfærdige Forhold. Det er klart, at sociale Understøttelser, naar de fremtræder som en Nødvendighed, samtidig alligevel er et Udtryk for en unaturlig og en daarlig Indretning af det danske Samfund. Jeg tror ikke, der er to Meninger om den Ting her i Salen, at det eneste rigtige, det naturligste og ogsaa det værdigste er at skabe saadanne Forhold, at hver enkelt Borger er i Stand til at klare sig selv ved gennem Arbejde at frembringe de Værdier, den paagældende har behov for at kunne klare Dagen og Vejen.

Men det, de sociale Understøttelser dækker over, er netop Rigsdagens og ogsaa Regeringens Mangel paa Evne til at indrette det danske Samfund paa en sund, en naturlig og en værdig Maade. Naar man forholder store Dele af de danske Borgere Muligheden for gennem Arbejde at kunne klare sig selv, saa maa man skride til gennem en velfærdsmoralsk Politik, gennem Staten som den store barmhjertige Samaritan, at gøre Forholdene saa taalelige for de kriserammede og de nødlidende, som man er i Stand til. Nu er der jo ingen Tvivl om, at dette at være barmhjertig er en stor og smuk Ting, men det store og smukke falder ikke saa ganske lidt bort, naar vi ser paa det offentliges og dermed ogsaa Statens Form for Barmhjertighed, nemlig den, at man udskriver af Borgernes arbejdsskabte Fortjeneste de Beløb, man har behov, for at mildne paa de Saar, som den Politik, man har ført, har bevirket opstaa.

Vi ser da ogsaa nu ved Behandlingen af Lovforslaget om Ydelse af Brændselshjælp, at man fra flere Sider staar frem og siger, at Forslaget, til Trods for at det kræver en Bevilling paa 9 Mill. Kr., er utilstrækkeligt. Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen rejste det ligefremme Spørgsmaal, hvorfor man skulde være i Besiddelse af en Fagforeningsbog for at være berettiget til at faa refunderet noget af Prisstigningen paa Brændsel, og det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen gjorde opmærksom paa, at denne Brændselshjælp kun var Dækning for en Del af Prisstigningen, og at der stod meget